

²¹Gondold meg, Jákób, mindezeket, mert te, Izráel, az én szolgám vagy! Én formáltalak, az én szolgám vagy te, Izráel, nem feledkezem meg rólad! ²²Eltörölöm hűtlenségedet, mint a felleget, vétkeidet, mint a felhőt. Térj hozzám, mert megváltottalak! ²³Ujjongjatok, egek, mert ezt tette az ÚR, harsogjatok, földnek mélységei! Ujjongásba törjete ki, hegyek, az erdő és minden fája, mert megváltotta az ÚR Jákóbot, megmutatja dicsőségét Izráelen! ²⁴Ezt mondja megváltód, az ÚR, aki az anyaméhben formált: Én, az ÚR, alkottam mindent, egyedül feszítettem ki az eget, magam tettem szilárdá a földet. ²⁵A csalók jeleit semmivé teszem, és a varázslókat bolondokká, a bölcséket meghátrálásra kényszerítem, leleplezem, hogy tudományuk bolondság. ²⁶Én váltom valóra szolgálaim beszédét, és megvalósítom követeim tanácsát.

Kedves Testvéreim!

A húsvétot követő vasárnapok sorában ez a mai az örvendezés vasárnapja. Örülj Istennek egész föld... hangzik a 66. zsoltár 1. verse.

Örülj! Elég furcsa felszólítás ez. Az öröm nem egy elsajátítható képesség. Az ember vagy örül, vagy nem örül valaminek. Az öröm egy érzés, amit az ember akkor érez, ha valami pozitív, valami jó dolog történik vele. Pedig sokszor vagyunk vele úgy, hogy elvárjuk a másiktól az örömet. Az elmúlt hetekben, napokban többször is tapasztaltam ezt saját magamon éppen úgy, mint a környezetemen. Egyik oldalon Hanga lányom születésnapja jutott eszembe. Múlt szombaton szülinapi partit rendeztünk neki és barátainak. Nagyon készültünk, egy óriási meglepetéssel, két pónilovat béreltünk ki, hogy aztán azon lovagolhasson a kis csapat. Amikor csukott szemmel álltak, és várták a meglepetést, azt vártam, hogy majd sikítás, ujjongás következik, de kinyitották a szemüket és semmi. Mint kiderült annyira meglepődtek, hogy nem is tudták mire vélni a kis lovacskákat. Persze aztán nagyon jól érezték magukat, de valahogy nem az az öröm volt, mint amire számítottam.

A másik dolog az esperes választás kapcsán merült fel. A héten volt szavazatbontás. Az eredménnyel kapcsolatban beigazolódott az előzetes várakozás, a négy jelöltből kettő maradt a második fordulóra. A két jelölt közül az egyik én vagyok, mégis amikor ezt elmondtam valakinek, visszakérdezett: és, örülsz? És persze, hogy örülök, de éppen akkor, egészem más jellegű nehézségeket kellett megoldani, amik inkább nyomasztottak, és amik miatt az öröm nem látszott meg rajtam.

Örülj! És bár tudjuk, hogy nem lehet felszólításra örvendezni, ma mégis arra szólít fel bennünket Isten igéje, hogy örüljünk. Minek is? Mai igénk segít abban, hogy meglássuk van állandó okunk az örömrre, még ha ezt olykor el is takarja valami.

Amikor először repültem repülőgéppel, borús nap reggelje volt. Ahogy a gép emelkedett fölfelé, és átszelte a felhőket, a felhők felett ott ragyogott a nap. Azóta sokszor eszembe jut, amikor borús az idő, és ezzel együtt a kedvem is, hogy a „felhők fölött ragyog a nap” – ahogyan azt a Republic együttes is megénekelte.

Mai igénk nem véletlenül kezdődik így: ²¹Gondold meg, Jákób, mindezeket, mert te, Izráel, az én szolgám vagy! Én formáltalak, az én szolgám vagy te, Izráel, nem feledkezem meg rólad!

Gondold meg! Ez a felszólítás már sokkal inkább megfogható, mint az „örülj”. Gondold meg, hogy van Istened. És gondold végig, hogy ez mit jelent a te életedben. Gondold végig te, aki ma itt ülsz a budafoki evangélikus templomban, hogy Isten mennyi mindent ajándékozott neked. Ezek lehetnek mindennapos dolgok, amelyeket esetleg másokon keresztül kaptál, vagy apró csodák, amelyek megtörténtek veled. Gondold meg, gondold végig, hogy mivel ajándékozott meg téged Isten ezen a héten. Egy rövid percre csendben maradunk, hogy ezt ki-ki magában végig tudja gondolni...

Fontosak ezek az apró csodák, hogy ráébredj arra, amit Isten mond a mai igében: *nem feledkezem meg rólad!* És ezekből kiindulva tovább is léphetünk. A hétköznapi csodák megéléséből, végiggondolásából az egész életünk, és a minket körülvevő világ csodájára. ²⁴Ezt mondja megváltód, az ÚR, aki az anyaméhben formált: Én, az ÚR, alkottam mindent, egyedül feszítettem ki az eget, magam tettem szilárdá a földet. – olvassuk alapigénkben.

Először is a születés, az életünk, hogy vagyunk, hogy itt lehetünk az Isten csodája. Tudunk-e így örülni az életünknek? És az ige tovább megy és még nagyobb összefüggésbe is belehelyez bennünket: Isten alkotása ez a világ. Tudok-e hálás lenni a földért? Ma április 22-én a Föld napja van. Egy nap, amely felhívja a figyelmet arra, hogy milyen csodálatos világunk van. Hogy Isten milyen csodával ajándékozott meg bennünket. Minden tavasszal, újra és újra rádöbbenek, amikor virágba borulnak a fák és kibújnak a földből az első növények, hogy mennyire nem természetes ez. Hogyan van ez? Persze tanultam környezetismeretet, biológiát... talán még el tudnám mondani a lejátszódó folyamatokat is, de amikor látom, akkor én csodaként élem meg ezeket. Érdemes ezen a mai napon egy kicsit leülni és rácsodálkozni Isten alkotására, ami nem egyszer régen megtörtént, hanem

ma is napról napra történik. A világ teremtésének leírásában az ember teremtése is benne foglaltatik. A te teremtettséged.

Amikor a gyerekeim születtek velem – ahogy mondják – madarat lehetett volna fogatni – az örömet nem tudta semmi sem elrontani. Ebből a szempontból kiemelném harmadik gyermekünk születését, mert Vince egy olyan időben született, amikor nekem nem örülni, hanem gyászolni kellett volna, hiszen édesapám épp egy hónappal azelőtt halt meg. Mégis azon a napon öröm és hála volt a szívemben, de nem csak fiam születése kapcsán, hanem édesapámért is. Emlékszem, hogy hazafelé a kórházból megálltam, kiszálltam a kocsiból, és a hajnali napsugarak fényében hálát adtam Istennek Vincéért, Nikiért, és édesapámért. Egy nagyon intim pillanat volt ez, amikor teljes öröm volt a szívemen, az Istenben való öröm úgy, ahogy Pál is írja: örüljetek az Úrban mindenkor, ismét mondom Örüljetek. Mert van miért!

Most ismét egy rövid csendet tartunk, hogy ki ki a saját életét is végig tudja gondolni. Vannak akik ma a házasságukért is hálát adnak, mások emlékeznek már elhunyt szerettükre akikkel megajándékozta őket Isten. Gondoljuk végig Isten színe előtt, akár a természetben, akár kapcsolatainkban megtapasztalt csodákat...

És végül igénk harmadik örömserkentő gondolata: ²²*Eltörölöm hűtlenségedet, mint a felleget, vétkeidet, mint a felhőt. Térj hozzám, mert megváltottalak!*

A húsvét öröme, Jézus keresztségének és üres sírjának, halálának és feltámadásának öröme ez. Mert mindez nem csupán egy réges-régi történet, amelyhez nincs közünk. Hanem mindez miéértünk történt, azért, hogy eltöröltje hűtlenségünket. Elvegye a bűnt az életünkből. Hogy ne legyen akadály közte és köztünk. Hogy ne legyen felhős az ég vétkeink miatt. Mert igen, sokszor megtapasztaljuk azt, hogy bűneink sötét fellegként tornyosulnak felettünk. Amikor a gyerekek valami olyat tesznek, amiről tudják, hogy rossz, akkor menekülnek az ágyba, fejükre húzzák a takarót, pedig elég lenne odaállni és bocsánatot kérni. De inkább a sötétség, inkább a bűntudat, inkább a magány és kizártság, mint hogy szégyenkezni kelljen mások előtt. Így vagyunk ezzel, sokszor Istennel szemben is. Nem szeretnénk a szemé elé kerülni, mert felünk a következményektől. Pedig ő azért küldte el Jézus Krisztust, hogy ne legyen a bűneinknek hosszú távú következménye. Lehet, hogy hordoznunk kell egy darabig a hibáink okozta nehézségeket, de nem végleg, és nem előtte. Ő eltörli – ahogy igénk mondja: ²²*Eltörölöm hűtlenségedet, mint a felleget, vétkeidet, mint a felhőt. Térj hozzám, mert megváltottalak!*

Eltörli, tehát van mindek örülni. Krisztus keresztese a legnagyobb öröm kellene hogy legyen az ember életében, a te életedben is. Felszabadító öröm. Ujjongó öröm!

És itt érkezünk el alapigénk fő gondolatához: ²³*Ujjongjatok, egek, mert ezt tette az ÚR, harsogjatok, földnek mélységei! Ujjongásba törjete ki, hegyek, az erdő és minden fája, mert megváltotta az ÚR Jákóbot, megmutatja dicsőségét Izráelen!*

Van minnek örülni! Van minnek örülni akkor is, amikor esetleg a körülményeink nem az örömről szólnak. Van mindek örülni, a mélységben is. Örülhet Istennek az egész föld – próbáljuk ma ezt is végiggondolni. A mi megváltásunk felett érzett örömet! És ujjongjunk Istennek.